

[Statsministeren]

heder klart gjort. Vi må naturligvis også have en pligt og en ret til at drøfte med vores forskellige partnere, hvad enten det er i EF, eller det er i NATO, om der er skridt, vi bør tage i fællesskab. Det er noget, der senere må overvejes, men vi må undgå, at det medfører en egentlig optrapning af spændingerne i verdensmålestok.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 233

4) Til statsministeren af:

Arne Christiansen (V):

»Kan statsministeren bekræfte, at regeringserklæringen af 21. august 1979 vedrørende forudsætninger, tidsplan og procedure i forbindelse med lovgivning om indførelse af kernekraft i Danmark står uændret ved magt?«

Skriftlig begrundelse

Udtalelser siden regeringsskiftet, senest statsministerens nytårstale, har givet anledning til tvivl om, hvorvidt den nuværende regering fortsat står bag en flerstrengt energipolitik, hvori også kernekraft indgår.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Jeg kan henvise til, at jeg i min åbningsredegørelse til folketinget den 6. november 1979 gentog, at det uændret er regeringens opfattelse, at bl. a. hensynet til forsyningsikkerheden klart taler for at lade kernekraften indgå i den flerstrengede energiforsyning, men jeg gentog også de i regeringserklæringen stillede betingelser for en positiv stillingtagen til kernekraften, altså sikkerhedsproblematikken.

I min nytårstale gav jeg udtryk for, at vi ikke vil have atomkraft, så længe der er så stor usikkerhed og frygt omkring denne energiform, og hr. Arne Christiansen anfører i begrundelsen for sit spørgsmål, at nytårsudtalelsen giver anledning til tvivl om, hvorvidt kernekraft fortsat indgår i regeringens energipolitik.

Jeg kan hertil svare, at der ikke er nogen ændring i regeringens holdning til kernekraft, men altså heller ikke i de betingelser, regeringen kræver opfyldt for en positiv stil-

lingtagen til kernekraft. Mine udtalelser i nytårstalen skal forstås som en understregning af, at regeringen ikke tager endelig stilling til spørgsmålet om anvendelse af kernekraft, før de problemer, der giver anledning til frygt og usikkerhed i befolkningen – og her tænker jeg altså på affalds- og sikkerhedsproblemerne – er blevet løst på en tilfredsstillende måde.

Jeg bør nok også gøre nogle bemærkninger om problemerne vedrørende eventuel deponering af højradioaktivt affald i Danmarks undergrund, et spørgsmål, som jo i øjeblikket er til undersøgelse. Der foregår boringer, og det er jo elværkerne, der foretager disse. Jeg kan sige, at også resultatet heraf må vi afvente. Men både affaldsundersøgelserne og undersøgelserne af, om sikkerheden ved reaktordriften kan anses for at være tilstrækkelig stor, har hidtil været planlagt til at kunne afsluttes inden udgangen af 1980.

Elværkernes vanskeligheder ved dybdeboringerne ved Linde har umiddelbart medført en forsinkelse af borearbejdet. I hvilket omfang dette vil medføre en udskydelse af den endelige termin for færdiggørelsen af elværkernes undersøgelsesarbejde, må selvfølgelig afklares mellem elværkerne, miljøministeriet og energiministeriet. Først når der herefter er en afklaring af den samlede plan for undersøgelserne, vil det være muligt at udtale sig definitivt om, hvorvidt fejlboringen får nogen konsekvenser for tidspunktet for den endelige stillingtagen til principspørgsmålet om anvendelse af kernekraft.

Arne Christiansen (V):

Jeg skal behersket takke statsministeren for svaret, fordi man fik bekræftet, at regeringens synspunkt med hensyn til Danmarks energipolitik, herunder også kernekraftens rolle, står ved magt.

Når jeg har følt mig foranlediget til at stille spørgsmålet, skyldes det – som jeg også har anført i begrundelsen – at jeg føler, at statsministerens udtalelse ved årsskiftet nok mere var en udvanding af betingelserne, end det var en understregning af dem, og derfor er jeg tilfreds med, at man nu får bekræftet, at der ikke er sket nogen ændring.

Må jeg så sige vedrørende spørgsmålet om deponering, at jeg forstår, at det ikke behøver at betyde nogen forsinkelse. Jeg har set,